

§ 3. 1. Sędziom Sądu Najwyższego, pełniącym funkcje dyrektora Biura Orzecznictwa lub przewodniczącego wydziału w izbie, przysługuje dodatek specjalny stawki 11—1.

2. Dodatek specjalny w określonej stawce przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego. Dwie najwyższe stawki mogą być przyznawane w liczbie, ustalonej przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów.

3. Przyznawanie wyższej stawki dodatku specjalnego może nastąpić tylko zgodnie z zasadami i w terminach obowiązujących przy awansowaniu pracowników ministerstw.

4. W okresie pobierania dodatku specjalnego, o którym mowa w niniejszym paragrafie, nie można pobierać żadnego innego dodatku, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

§ 4. 1. Sędziom Sądu Najwyższego nie pełniącym funkcji wymienionych w § 3 oraz sędziom wojewódzkim w okresie delegowania ich do zastępczego pełnienia funkcji sędziego Sądu Najwyższego przysługuje dodatek specjalny stawki 12.

2. Członkom Biura Orzecznictwa przysługuje dodatek specjalny stawki 13.

§ 5. 1. Przepisy o utracie prawa do dodatku specjalnego przez pracowników ministerstw mają zastosowanie do dodatków specjalnych wymienionych w § 3 i w § 4 ust. 2.

2. Dyrektorowi Biura Orzecznictwa i przewodniczącemu wydziału w izbie, który utracił dodatek specjalny zgodnie z przepisem ust. 1, przysługuje dodatek specjalny stawki 12.

§ 6. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

2. Do funduszu nagród i zasad ich przyznawania mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące ministerstw. Jednakże przepisów ograniczających prawo do otrzymywania nagród z innych tytułów nie stosuje się do sędziów, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 7. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może w uzasadnionych wypadkach — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów — przyznać imiennie pracownikowi zatrudnionemu w dniu wejścia w życie uchwały nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposażenia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli uposażenie przysługujące pracownikowi według przepisów uchwały jest w sposób istotny niższe niż dotychczas przez niego łącznie pobierane wynagrodzenie.

§ 8. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz wszelkich innych należności sędziów Izby Wojskowej stosuje się przepisy obowiązujące w wojsku w zakresie uposażeń żołnierzy.

§ 9. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 maja 1962 r. w sprawie stanowisk i uposażeń sędziów oraz innych pracowników Sądu Najwyższego (Monitor Polski Nr 45, poz. 211).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (poz. 372).

TABELA DODATKÓW SPECJALNYCH

Stawka	Miesięcznie złotych
1	3.000
2	2.800
3	2.600
4	2.400
5	2.200
6	2.000
7	1.800
8	1.600
9	1.400
10	1.250
11	1.100
12	650
13	500

373

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 18 listopada 1964 r.

o zmianie uchwały w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1959 r. Nr 44, poz. 205,

z 1961 r. Nr 92, poz. 391, z 1962 r. Nr 45, poz. 212 i z 1963 r. Nr 80, poz. 389) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 4 dodaje się § 4a i § 4b w następującym brzmieniu:
„§ 4a. 1. Pracownikom prokuratorskim Generalnej Pro-

kuratury przysługuje dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji według następujących stawek:

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji
1	Dyrektor departamentu (biura)	1100, 1250, 1400, 1600, 1800, 2000, 2200, 2400, 2600, 2800, 3000
2	Wicedyrektor departamentu (biura), radca Prokuratora Generalnego PRL	800, 900, 1050, 1200, 1350, 1500, 1650, 1800, 1950, 2100
3	Naczelnik wydziału, wizytator	600, 700, 800, 950, 1100, 1250, 1400, 1550, 1700
4	Kierownik rejonu	300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200, 1400

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustala dla Generalnej Prokuratury — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów — liczbę dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji w najwyższych dwóch stawkach, które mogą być przyznane osobom wykonującym funkcje określone w ust. 1 pod lp. 1—3.
3. Dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.
4. W okresie pobierania dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji nie przysługują pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury żadne inne dodatki, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.
5. Pracownik prokuratorski Generalnej Prokuratury może awansować w zakresie dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji na zasadach i w terminach określonych dla pracowników naczelnych organów administracji państwowej.
6. Do pobierania przez pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185).
7. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów — może przyznać imiennie pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury, nie pobierającemu dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji, nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposaże-

nia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli łączna suma składników wynagrodzenia, pobierana dotąd przez tegoż pracownika, jest wyższa od przewidzianej w przepisach niniejszych.

- § 4b. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.
2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.
 3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.”;
 - 2) w § 5 skreśla się przepisy odnoszące się do pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury oraz dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:
„5. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi prokuratorskiemu w okresie urlopu bezpłatnego i zawieszenia w pełnieniu służby. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wstrzymać wypłatę dodatku pracownikowi, który z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.”;
 - 3) w § 10 ust. 1 lit. b) dodaje się na końcu wyrazy „a także aplikantów sądowych”.
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

374

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 18 listopada 1964 r.

w sprawie uposażeń pracowników administracyjnych Generalnej Prokuratury.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikami administracyjnymi w rozumieniu uchwały są pracownicy nieprokuratorscy Generalnej Prokuratury, z wyjątkiem kierowców i innych pracowników samo-